

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αθήνα, 11 Δεκεμβρίου 2010

Ομιλία κ. Χρήστου Λυμπερόπουλου, Προέδρου της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος στην ετήσια Γενική Συνέλευση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων Ελλάδος.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης,
Αξιότιμοι κ.κ. εκπρόσωποι της Εκτελεστικής Εξουσίας,
Αξιότιμοι κ.κ. εκπρόσωποι των Κομμάτων,
Αξιότιμοι κ.κ. Δικαστές,

Επιτρέψτε μου να διευκρινίσω ότι όλα όσα θα πω από αυτό το βήμα, τα νιώθω κυρίως ως ανάγκη εξωτερίκευσης των αισθημάτων μου και έκφρασης των πάγιων αποφάσεων των συλλογικών μας οργάνων και λιγότερο ως τυπικό χαιρετισμό ενός φιλοξενούμενου.

Τις μέρες αυτές η Χώρα μας περνάει μια από τις πιο δύσκολες περιόδους των τελευταίων δεκαετιών. Βρισκόμαστε στην κυριολεξία αντιμέτωποι ενός πρωτοφανούς οικονομικού πολέμου στον οποίο έχουμε εμπλακεί εξαιτίας:

1. Της κακοδιαχείρισης, της σπατάλης και φυσικά της ιδιοτελούς συμπεριφοράς πολλών στελεχών των Κυβερνήσεων που πέρασαν στη Χώρα μας τις τελευταίες δεκαετίες.
2. Εξαιτίας του υπερδανεισμού με χρήματα που κατασπαταλήθηκαν σε περιττά έργα, σε φαραωνικές άχρηστες κατασκευές, π.χ. στους Ολυμπιακούς Αγώνες και λοιπά, σε μίζες για άχρηστα οπλικά συστήματα, σε οικονομικά σκάνδαλα που έκαναν πλούσιους επίορκους πολιτικούς, γνωστούς – αγνώστους «κυρίους» της οικονομικής και πολιτικής ζωής του τόπου.

Οι λέξεις λιτότητα – μνημόνιο, Δ.Ν.Τ. κλπ. επαναλαμβάνοντας με την ίδια σειρά καθημερινά, από τα ίδια μουντά πρόσωπα που εκπροσωπούν κράτη, τράπεζες, διεθνείς οργανισμούς δηλαδή αντιλαϊκές δεξαμενές σκέψης.

Οι κοινωνίες μας λένε χρωστούν στον Ελλαδικό χώρο, στην Ιρλανδία, στην Πορτογαλία ή στον Ιταλικό Νότο. Η οφειλή είναι μεγάλη και η διάσωση αναγκαία οδυνηρή. Η αναγνώριση τους χρέους συνεπάγεται ενοχή και η αναγνώριση της ενοχής συνεπάγεται την υπόσχεση αποδοχής του πόνου ως αντίτιμο της ανεκπλήρωτης εξόφλησης.

Η απαίτηση αποπληρωμής όμως με την έννοια της τιμωρίας των λαών, δεν ταυτίζεται, δεν ταυτιζόταν άλλωστε ποτέ, με την οικονομική ανταπόδοση. Οι δανειστές παρουσιαζόμενοι ως αδιαφιλονίκητοι κύριοι σωμάτων και ψυχών, προσβλέπουν όχι μόνο στην εξασφάλιση του οικονομικού κέρδους, αλλά στην πλήρη κατοχή εκείνων που τίθενται στη θέση του χρεώστη.

Το ζήτημα λοιπόν που στην ουσία θέτει η κρίση δεν είναι οικονομικό ούτε στο ελάχιστο. Το ίδιο ζήτημα θέτει κάθε θρήσκευμα ρητορεύοντας για τη μήνη των Θεών που θα πέσει στα κεφάλια των ασεβών διασκεδάζοντας με την αδυναμία τους και τηρώντας τις αμαρτίες τους. Εμείς πάντως – οι ΛΑΟΙ – είμαστε αθώοι.

Αξιότιμοι κύριοι,

Ο προϋπολογισμός του 2011 αποτελεί επιτάχυνση της μονεταριστικής πολιτικής που επιβλήθηκε από το μνημόνιο και δραματοποιεί τα φαινόμενα της ακραίας λιτότητας και της ύφεσης, οδηγώντας σε πρωτόγνωρες κοινωνικές ανισότητες και σε κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας.

Οι αυξήσεις στους έμμεσους φόρους, η νέα περιστολή κοινωνικών δαπανών, η δεδηλωμένη αδυναμία σύλληψης της εισφοροδιαφυγής και εισφορο-αποφυγής, η διατήρηση στο απυρόβλητο των φαινομένων και των υποκειμένων που οδήγησαν στην περιδίνηση μιας ακραίας οικονομικής κρίσης και την εξάπλωσή της στην πραγματική οικονομία και στην κοινωνία, αποτελούν την συνθήκη εξόντωσης οποιασδήποτε απόπειρας αναπτυξιακής πολιτικής και ταυτόχρονα καταδίκης της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας σε απόγνωση.

Αξιότιμοι κύριοι,

Σήμερα που η κοινωνία μας δέχεται ισχυρές πιέσεις, λόγω της ανασφάλειας και των ανισοτήτων,

- ∅ Την αύξηση των κερδών, προνομίων και αρμοδιοτήτων του πολυεθνικού, ολιγοπωλιακού κεφαλαίου,
- ∅ Την διεύρυνση της φτώχειας και της ανεργίας,
- ∅ Της ατονίας των παραδοσιακών θεσμών,
- ∅ Τον αυταρχισμό των ισχυρών αντί της διαβούλευσης μεταξύ των λαών και των κρατών,
- ∅ Την ανατροπή των συλλογικών εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων, όπως της κοινωνικής ασφάλισης του κοινωνικού κράτους, των συλλογικών διαπραγματεύσεων και συμβάσεων,
- ∅ Την απειλή και την περιθωριοποίηση των κινημάτων,
- ∅ Την απειλή για μείωση της κοινωνικής επιρροής των συνδικάτων από διάφορα κέντρα που διαιρούν τους εργαζόμενους,
- ∅ Και βασικά: την εκχώρηση αρμοδιοτήτων της πολιτικής εξουσίας σε εξωπολιτικούς παράγοντες, την κυριαρχία της οικονομικής επί της πολιτικής εξουσίας, τη διαπλοκή και τη διαφθορά με σκοπό τον περιορισμό της λαϊκής κυριαρχίας, όπως αυτή προσδιορίζεται από το Σύνταγμα και τους νόμους του Κράτους περί ισότητας και ισονομίας.

Σήμερα η τρέχουσα πολιτική και στη χώρα μας κινείται με μεγάλη ένταση στα πλαίσια ενός μύθου. Της οικονομικής κρίσης, της παγκοσμιοποίησης με μοναδικό σκοπό την καταλήστευση των όποιων αποθεμάτων, ψυχικών και υλικών, της εργατικής τάξης και του μόχθου. Η πολιτική αυτή έχει στόχους, έχει όλους εμάς, έχει ονοματεπώνυμο. **Ανισότητα και αναδιανομή** των δικαιωμάτων και εισοδημάτων σε βάρος των εργαζομένων και υπέρ του κεφαλαίου.

Τα συνδικάτα χρειάζονται να ενισχυθούν, να διευρυνθούν και να κατοχυρώσουν όρους αξιοπιστίας, αγωνιστικότητας, μαζικότητας με μοναδική κατεύθυνση το δρόμο που οδηγεί στο μέρος της καρδιάς και των αγώνων. Με συντονισμό και αλληλεγγύη με σκοπό την απόκρουση της νεοφιλελεύθερης ασυδοσίας.

Στα πλαίσια αυτά που ανέφερα, οι πολίτες χρειάζονται από εσάς κ.κ. Δικαστές περισσότερη κοινωνική προστασία σε όλες τις σημερινές αδικίες του συστήματος, επειδή θεσμικά και από το ρόλο σας, το Κοινοβουλευτικό μας Σύνταγμα σας έχει κατατάξει στην πιο νευραλγική θέση προστασίας και θεματοφύλακα της κάθε αδικίας και απονομής δικαιοσύνης, ένα από τα βασικότερα γρανάζια της λειτουργίας του δημοκρατικού μας πολιτεύματος.

Κύριοι Δικαστές,

Σε κατάρρευση οδηγείται το σύστημα έννομης προστασίας καθώς η Δικαιοσύνη πλέον έχει περάσει την κόκκινη γραμμή της αρνησιδικίας και σε πολλές περιπτώσεις ουσιαστικά αδυνατεί να απονείμει δίκαιο και να επιλύσει τις διαφορές πολιτών τροφοδοτώντας τεράστιο θεσμικό έλλειμμα. Τα Δικαστήρια όλης της Χώρας βουλιάζουν από αδικαστες υποθέσεις - παράδειγμα: στο Συμβούλιο της Επικρατείας έχουν εντοπιστεί υποθέσεις που αναβλήθηκαν και 36 φορές! Σε ορισμένα Δικαστήρια κυρίως της Αθήνας, η κατάσταση έχει ξεφύγει από κάθε πρόβλεψη μιας και εκδικάζονται υποθέσεις για εγκλήματα που διαπράχθηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '90.

Υπήρξαν και περιπτώσεις που καταδικασθέντες σε ισόβια πρόλαβαν και εξέτισαν την ποινή τους αποφυλακίστηκαν μετά από 20 χρόνια όπως προβλέπει ο νόμος έως ότου δικαστούν σε δεύτερο βαθμό.

Η εικόνα στην Διοικητική Δικαιοσύνη δεν είναι καλύτερη. Μόνο στο Συμβούλιο Επικρατείας, συμπληρώνοντας το παραπάνω, πολλές υποθέσεις εκκαθαρίστηκαν μετά από 18 ολόκληρα χρόνια. Στα Διοικητικά Δικαστήρια, φορολογικές υποθέσεις έμειναν σε εκκρεμότητα έως και 13 χρόνια! Ενώ οι αναβολές στο σύνολο των δικών σε όλα τα Δικαστήρια φτάνουν το 42% έως 50% των υποθέσεων που καθημερινά εισάγονται για εκδίκαση. Αποτέλεσμα όλων των παραπάνω, η δυσλειτουργία, η έλλειψη και οι ανύπαρκτες υποδομές. Δε φτάνει μόνο αυτό, αλλά εκείνο που μεγαλώνει το πρόβλημα είναι το γεγονός ότι οι ρυθμοί εισαγωγής νέων υποθέσεων αντί να σταθεροποιούνται, αυξάνονται. Μόνο στην Αθήνα, από την αρχή του χρόνου, έχουν κατατεθεί 307.000 μηνύσεις, περίπου 34.000 περισσότερες από πέρυσι. Μόνο στο Πρωτοδικείο της Αθήνας, κατατέθηκαν το 2009 228.000 δικογραφίες, ενώ οι δικαστές που υπηρετούν στο Δικαστήριο φτάνουν μόλις τους 310, η δε δικαστικοί υπάλληλοι είναι λιγότεροι κατά 230. Στο Πρωτοδικείο της Αθήνας, οι αστικές υποθέσεις προσδιορίζονται για εκδίκαση το 2013 ή το 2014, ανάλογα με τη διαδικασία. Στο δε Εφετείο, η κατάσταση είναι ίδια. Ο μέσος όρος εκδίκασης των ποινικών υποθέσεων σε σχέση με το χρόνο διάπραξης των εγκλημάτων, φτάνει στα 8 χρόνια. Ενώ πια στο Εφετείο, για πλημμελήματα αλλά και για κακουργήματα, οι προσδιορισμοί νέων δικών γίνονται για το 2014. Επισημαίνω δε, πως στο μεγαλύτερο Εφετείο της Χώρας, υπηρετούν συνολικά 43 Αντεισαγγελείς και 18 Εισαγγελείς και μόνο 70 δικαστικοί υπάλληλοι στην Εισαγγελία Εφετών. Στα Διοικητικά Δικαστήρια, οι υποθέσεις έχουν φτάσει τις 420.000 ενώ στο Συμβούλιο της Επικρατείας το στοκ των αδικαστων υποθέσεων ξεπερνά πια τις 30.000 δημιουργώντας ασφυκτική κατάσταση. Οι περιπτώσεις αλληπάλληλων αναβολών είναι πλέον καθημερινό φαινόμενο.

Το επιδιωκόμενο στη φάση αυτή θεσμικό μέτρο πρέπει να είναι οι αλλαγές στο άρθρο 214^A του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, που αφορά στην απόπειρα Συμβιβαστικής Επίλυσης και η επέκταση του θεσμού και σε διάφορες αρμοδιότητας του Μονομελούς Πρωτοδικείου. Ο θεσμός αυτός που αποτελεί κύρια και παγιωμένη τακτική σε πολλά Δικαστήρια των Χωρών – Μελών της Ε.Ε., στη Χώρα μας δυστυχώς δεν λειτουργεί, με αποτέλεσμα να φτάνουν στα Δικαστήρια όλο και περισσότερες υποθέσεις, οι οποίες θα μπορούσαν στο σύνολό τους ή εν μέρει να έχουν επιλυθεί συμβιβαστικώς. Είναι χαρακτηριστικό ότι το 2009 κατατέθηκαν περίπου 13.000 αγωγές στο Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών (τακτική διαδικασία) και μόνο περίπου 300 υποθέσεις επιλύθηκαν συμβιβαστικά. Η απαξίωση του θεσμού σε συνδυασμό με τις συνθήκες έλλειψης σε προσωπικό, και σε υλικοτεχνική υποδομή και μηχανοργάνωσης έχει δημιουργήσει υπερσυγκέντρωση και τεράστια εκκρεμότητα υποθέσεων ιδιαίτερα στα μεγάλα Πρωτοδικεία (Αθήνα, Θεσσαλονίκη κλπ.). Η εκκρεμότητα αυτή είναι φανερή πρόσφατα και στα Ειρηνοδικεία λόγω της αύξησης της καθ' ύλη αρμοδιότητάς τους, π.χ. με τις νέες διατάξεις ρύθμισης των χρεωμένων νοικοκυριών. Το πρόβλημα στην εκδίκαση των ποινικών υποθέσεων δεν είναι τόσο η έλλειψη εμπειρίας, αλλά η αδυναμία της σύνθεσης του Δικαστηρίου και του πλέον έμπειρου και καταρτισμένου διευθύνοντος δικαστή, να εκδικαστούν 30 υποθέσεις στο Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών μέσα σε συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

Για παράδειγμα: Σε πινάκιο προσδιορισμένων για εκδίκαση υποθέσεων σε 3μελές Πλημμελειοδικείο της Αθήνας το Δικαστήριο εκκλήθει να δικάσει 37 υποθέσεις πλημμελημάτων που κατανεμήθηκαν στο πινάκιο ως εξής: από ώρα 09:00 έως τις 11:00 είχαν προσδιοριστεί 18 υποθέσεις ανάμεσά τους χρήση εκρηκτικών

υλών, συκοφαντική δυσφήμιση κατ' εξακολούθηση δια του τύπου, ψευδή καταμήνυση – συκοφαντική δυσφήμιση, επικίνδυνη σωματική βλάβη, παράνομη οπλοφορία, οπλοχρησία, απάτη από την οποία η ζημιά που προξενήθηκε είναι ιδιαίτερα μεγάλη, ηθική αυτουργία, αισχροκέρδεια, ανθρωποκτονία από αμέλεια, βαριά σωματική βλάβη, απειλή – παράνομη οπλοφορία – οπλοχρησία – κλοπή αντικειμένου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας – ψευδής καταμήνυση – υπεξαγωγή εγγράφων – απάτη στο Δικαστήριο, και τέλος υπεξαίρεση!!

Από ώρα 11:00 έως 12:00 είχαν προσδιοριστεί 11 υποθέσεις ανάμεσά τους, συκοφαντική δυσφήμιση - ψευδορκία μάρτυρα, κλοπή – πλαστογραφία με χρήση – υπεξαίρεση, εμπρησμός από αμέλεια, κλοπή αντικειμένου ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, απάτη ενώπιον Δικαστηρίου - συκοφαντική δυσφήμιση κατ' εξακολούθηση, υπεξαίρεση.

Και από ώρα 12:00 έως τέλος ωραρίου είχαν προσδιοριστεί 7 υποθέσεις, ανάμεσά τους συκοφαντική δυσφήμιση, επικίνδυνη σωματική βλάβη κατά συναυτουργία και κατά συρροή, απάτη, συκοφαντική δυσφήμιση, ψευδορκία μάρτυρα! Για να δικάσει το συγκεκριμένο δικαστήριο και τις 37 αυτές υποθέσεις, πρέπει να συνεδριάζει ανελλιπώς για αρκετά 24ώρα!!! Ποιος εγκέφαλος έχει οδηγήσει εκεί τα πράγματα, σε αυτήν την τόσο αρνητική κατάσταση??

Αξιότιμοι κύριοι,

Η λύση είναι ΜΙΑ! Λιγότερες υποθέσεις στα πινάκια που σημαίνει περισσότερες συνθέσεις και αίθουσες, για να μπορέσει να αναπνεύσει η Δικαιοσύνη και όχι οι προτάσεις ανώτατων στελεχών της Δικαιοσύνης που προτείνουν καθημερινώς την επιμήκυνση της συνεδρίασης των ακροατηρίων των Δικαστηρίων κατά μία ώρα, επιχειρώντας να υποχρεώσει τους γραμματείς να εργάζονται εκτός του νόμιμου ωραρίου τους και αφήνοντας ανοιχτή την πιθανότητα να συνεδριάζουν τα Δικαστήρια και μεταμεσονύχτια ακόμη και σε ημέρες που είναι αργίες, όπως γίνονταν πριν 20 χρόνια στο παρελθόν με όλες τις αρνητικές επιπτώσεις για τη δικαιοσύνη. Το ωράριο εκδίκασης των υποθέσεων αποτέλεσε κοινό αίτημα των δικηγόρων, των δικαστών, των εισαγγελέων και των δικαστικών υπαλλήλων και έχει καθιερωθεί από το 1987 όχι σιωπηρά όπως ισχυρίζονται κάποιοι, αλλά μετά από πειθαρχικές και ποινικές δίωξεις των δικαστικών υπαλλήλων και την πανηγυρική τους δικαίωση με απόφαση του 3μελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, που αποτελεί δεδικασμένο. Πρόκειται για ένα θέμα λυμένο και αδιαπραγμάτευτο, που αποτελεί κατάκτηση των παραγόντων της δίκης. Άλλωστε, τα στοιχεία αποδεικνύουν ότι η κατά μία ώρα επιπλέον συνεδρίαση δεν θα επιφέρει κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Σύμφωνα με στατιστικές μελέτες που έχουμε κάνει το ωράριο έχει ελάχιστο μερίδιο ευθύνης στην αναβολή των υποθέσεων δεδομένου ότι είναι λιγότερες οι αναβολές λόγω ωραρίου από τις αναβολές που δίνονται για άλλους λόγους. Τα δε στοιχεία μπορούν να δοθούν στους αρμοδίους αν μας ζητηθούν.

Το τελευταίο διάστημα βλέπουμε πολύ σοβαρές προσπάθειες από την πλευρά του Υπουργείου Δικαιοσύνης και προσωπικά του Υπουργού σε σοβαρές θεσμικές παρεμβάσεις στην απονομή Δικαιοσύνης για την ενίσχυση όλων των διαδικασιών τόσο της πολιτικής όσο και της διοικητικής. Παρά το γενικό δημοσιονομικό πρόβλημα της Χώρας, κρίνουμε θετικά την παρέμβαση του Υπουργού Δικαιοσύνης όσον αφορά τις προσλήψεις για το διορισμό των 150 δικαστικών υπαλλήλων των προηγούμενων 2 διαγωνισμών που η διεκπεραίωση τους είναι θέμα χρόνου. Επίσης, αναγνωρίζουμε την παρέμβαση του Υπουργού Δικαιοσύνης προς την κατεύθυνση της ταχείας απονομής της Δικαιοσύνης, την εκταμίευση κονδυλίων από το ΕΣΠΑ ώστε να προχωρήσει το πρόγραμμα της ψηφιακής δικαιοσύνης. Επισημαίνουμε δε, την θετική εξέλιξη για τη βοήθεια της Γραμματείας των Δικαστηρίων με την ενίσχυση από ασκούμενους δικηγόρους από τις αρχές του νέου έτους, μιας μεγάλης προσπάθειας του Υπουργού με χρήματα από το ΕΣΠΑ και τη συγκατάβαση

των δικηγορικών συλλόγων, μιας εξέλιξης που θα βοηθήσει σημαντικά τη λειτουργία της Γραμματείας των Δικαστηρίων. Διεκδικούμε μεγαλύτερο αριθμό απορρόφησης υπαλλήλων από μετατάξεις όπως επίσης, και λόγω του ότι η δημοσιονομική κατάσταση της Χώρας μας δεν επιτρέπει νέες προσλήψεις παρότι εμείς διαφωνούμε, προτείνουμε να παραμείνει ανοικτός ο πίνακας των επιτυχόντων των πρόσφατων διαγωνισμών έτσι ώστε με την εξασφάλιση πιστώσεων, όποτε και εάν είναι αυτό εφικτό, να υπάρξει μία δεξαμενή άντλησης δικαστικών υπαλλήλων για την κάλυψη των μεγάλων αναγκών των υπηρεσιών της Γραμματείας, με μελλοντικό στόχο να καλυφθούν όλες οι οργανικές κενές θέσεις των δικαστικών υπηρεσιών, που σήμερα πλησιάζουν τις 3.000! Και ενόψει των συνταξιοδοτήσεων λόγω μισθολογίου, αυτός ο αριθμός θα αυξάνεται καθημερινά! Επισημαίνουμε δε, ότι πρέπει για την καλύτερη λειτουργία της Δικαιοσύνης, να καλυφθούν και τα κενά των Ειρηνοδικών τα οποία είναι 185, ενώ ο διαγωνισμός προβλέπει μόνο 80 διοριστέους.

Αξιότιμοι κύριοι Δικαστές,

Χαιρετίζω τη σημερινή γενική σας συνέλευση και εύχομαι κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο σας. Και πιστεύω ότι τα συμπεράσματα που θα βγουν από αυτή τη συνέλευση θα επηρεάσουν θετικά τη λειτουργία και την απονομή της δικαιοσύνης και γενικότερα τους θεσμούς και τη δημοκρατία.